

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Child maltreatment in Vietnam : prevalence, risk factors, and consequences

Tran Kieu, N.

Citation

Tran Kieu, N. (2017, December 12). *Child maltreatment in Vietnam : prevalence, risk factors, and consequences*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/59478>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/59478>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The following handle holds various files of this Leiden University dissertation:
<http://hdl.handle.net/1887/59478>

Author: Tran, Kieu N.

Title: Child maltreatment in Vietnam : prevalence, risk factors, and consequences

Issue Date: 2017-12-11

NEDERLANDSE SAMENVATTING (SUMMARY IN DUTCH)

Kindermishandeling heeft naast de ingrijpende gevolgen voor de slachtoffers gedurende de verschillende fases in hun leven, ook gevolgen voor de familieleden van de slachtoffers en voor de maatschappij. Dit maakt het meer dan een individuele traumatische gebeurtenis en geeft aan dat het een kwestie is van maatschappelijk belang die nationale aandacht verdient. Hoewel kindermishandeling in verschillende culturen en landen voorkomt, is dit fenomeen in niet-Westerse landen nog weinig onderzocht. Deze studie is één van de eerste studies naar de prevalentie van kindermishandeling in Vietnam (Vietnam Prevalence study on maltreatment of children and youth; VPM-2014) waarmee zij een indicatie geeft voor de omvang van dit probleem in een Oost-Aziatische context met beperkte middelen voor de bescherming van kinderen en de ondersteuning van ouders.

De prevalentiecijfers uit deze studie zijn vergeleken met een eerdere prevalentieschatting in Vietnam uit 2004 en met de Nederlandse prevalentieschatting uit 2010 (de tweede Nationale Prevalentiestudie Mishandeling van kinderen en jeugdigen; NPM-2010) om zo naast een vergelijking over tijd een cross-culturele vergelijking te kunnen maken. Daarnaast is de samenhang tussen kenmerken van de slachtoffers en hun gezinnen en kindermishandeling onderzocht, om zo mogelijke risicofactoren en gevolgen van kindermishandeling in Vietnam in beeld te brengen.

Om deze kennis te verwerven hebben we vragenlijsten en een werkgeheugentaak afgenomen bij middelbare scholieren uit vier regio's in Noord-Vietnam. De regio waarin de hoofdstad Hanoi is gelegen, is wegens haar unieke demografische eigenschappen geselecteerd. De overige drie regio's zijn willekeurig geselecteerd. Binnen de vier regio's zijn steeds vier middelbare scholen geselecteerd (twee met onderbouw klassen en twee met bovenbouw klassen). De uiteindelijke steekproef bestond uit 1.851 scholieren met een leeftijd van 12-17 jaar.

De prevalentiecijfers met betrekking tot kindermishandeling in Vietnam lieten zien dat de meerderheid van de scholieren op enig moment in hun leven ten minste één keer mishandeling had meegemaakt en dat de helft van de scholieren dit in het afgelopen jaar had meegemaakt. Kijkend naar de verschillende subtypes werd emotionele mishandeling het meest gerapporteerd (31,8%), gevolgd door fysieke mishandeling (19,1%), verwaarlozing (25,0%), en het getuige zijn van geweld tussen ouders (15,3%). Seksueel misbruik werd het minst gerapporteerd (2,6%). In vergelijking met Nederland waren de prevalentiecijfers van de meeste vormen van kindermishandeling in Vietnam beduidend hoger. Het grootste cross-culturele verschil werd gevonden voor emotionele mishandeling, gevolgd door verwaarlozing, fysieke mishandeling en het getuige zijn van geweld tussen ouders. Alleen de prevalentieschatting voor seksueel misbruik in het afgelopen jaar lag in Vietnam lager dan in Nederland.

Uit de verkenning van de verandering in kindermishandeling in Vietnam over een periode van 10 jaar bleek dat de prevalentie van seksueel misbruik en verwaarlozing onveranderd was, terwijl de prevalentie van fysieke mishandeling en emotioneel misbruik in de loop van de tijd was afgenomen. De prevalentie van fysieke mishandeling daalde bij jongens en jongere scholieren meer dan bij meisjes en oudere scholieren respectievelijk. Voor de prevalentie van seksueel misbruik werd een toename gevonden voor oudere scholieren terwijl de prevalentie voor jongere scholieren gelijk bleef over de periode van 10 jaar.

Het onderzoek naar risicofactoren voor kindermishandeling toonde aan dat meerdere kind- en gezinskenmerken verband houden met kindermishandeling. De kans op emotionele mishandeling, het ervaren van huiselijk geweld en het ervaren van meerdere vormen van kindermishandeling nam toe naar mate de scholier ouder was. Jongens hadden een hoger risico dan meisjes op het meemaken van zowel fysieke mishandeling als seksueel misbruik gedurende hun jeugd, en op fysieke mishandeling in het afgelopen jaar. Opgroeien in een éénouder-gezin was gerelateerd aan de meeste vormen van kindermishandeling, waaronder seksueel misbruik, verwaarlozing, het getuige zijn van huiselijk geweld en het meemaken van meerdere vormen kindermishandeling gedurende de jeugd. Daarnaast was het gerelateerd aan het getuige zijn van huiselijk geweld in het afgelopen jaar. Opvallend was dat er een verband was tussen een hogere sociaaleconomische status (SES) en emotioneel misbruik in het afgelopen jaar, en tussen het hebben van twee ouders met een betaalde baan en emotioneel misbruik gedurende de jeugd. "*Tiger parenting*", een Oost-Aziatische opvoedstijl die gekenmerkt wordt door harde psychologische controle om hoge (school)prestaties af te dwingen, zou deze verbanden kunnen verklaren. Deze opvoedstijl zou vooral bij gezinnen met een hoge SES en hoogopgeleide ouders voor kunnen komen, omdat zij vergelijkbare onderwijsprestaties van hun kinderen verwachten.

Wat betreft de gevolgen van kindermishandeling bij Vietnamese kinderen, waren alle soorten kindermishandeling gerelateerd aan emotionele problemen. Scholieren die fysiek mishandeld waren (zowel gedurende hun gehele jeugd als in het afgelopen jaar) of seksueel misbruikt of verwaarloosd waren (gedurende de gehele jeugd) rapporteerden een slechtere fysieke gezondheid dan scholieren die niet mishandeld waren. Geen van de vormen van kindermishandeling was gerelateerd aan gewichtsproblemen (overgewicht noch ondergewicht). Daarnaast waren seksueel misbruik en verwaarlozing op enig moment gedurende de jeugd gerelateerd aan verminderd presteren van het werkgeheugen. Deze twee vormen van kindermishandeling bleken op het grootste aantal domeinen het welbevinden aan te tasten. Emotionele mishandeling was tegen de verwachting in gerelateerd aan betere schoolprestaties, ook dit verband zou kunnen wijzen op het bestaan van de "*tiger parenting*" opvoedstijl in Vietnam. De hierboven

beschreven relaties waren vergelijkbaar voor jongens en meisjes, en voor etnische minderheden en de etnische meerderheid.

Samenvattend laten de resultaten van dit onderzoek zien dat, hoewel er positieve signalen waren over de veranderingen in emotionele en fysieke mishandeling, alle vormen van kindermishandeling veel voorkomen in Vietnam en dat de meeste vormen een hogere prevalentie hebben in vergelijking met Nederland. Alleenstaand ouderschap bleek een risicofactor voor de meeste vormen van kindermishandeling, naast het geslacht en de leeftijd van het kind. Daarnaast bleek dat ook in Vietnam, waar een hardhandige opvoedstijl cultureel gezien geaccepteerd en genormaliseerd wordt, kindermishandeling gerelateerd is aan verschillende negatieve gevolgen voor het welzijn van kinderen. Hierbij was de relatie met emotionele problemen bij scholieren het sterkst. Deze studie geeft een duidelijker beeld van de huidige situatie rondom kindermishandeling in Vietnam en benadrukt het belang van het implementeren van *evidence-based* interventies voor de preventie van kindermishandeling op nationaal niveau.